

роковини смерти проф.

Антоновича

фійському соборі о 1 год. дні. 2-702-2

ГРАМОТНОСТИ.

Садовського.

за Дунаєм", оп. на 3 д. Гу-
лака-Артемов-
скра поле спалить, сама
Баренка-Карого. В "Суєта" У п'яти-
оступн. цін. в. б.—"Суєта" цю, 13-го,
я Богуславка", іст. др. на 5 д.
1 г. д. веч. о 8 г.

Відповідальний режисер М. Садовський.

театр. Дирекція

С. В. БРИКІНА.

ська гастролі: відом. арт. (колорат, сопрано) **БОНАЧИЧА** (драматич. тенор) і арт. (вок). Репертуар: Сьогодня, 8-го марта, два **ЦАРЪ САЛТАНЪ**, Бер. уч. д-ки Воро-
д. д. Селянін, Земський, Тіхонов, Взуковський, Рябінов. Поч. о 12½, г. д. Веч. по бенефі-
КИ ГОФМАНА. Партії: Антоній, Джуметі і
Ф. Г. Орішкевич. Бер. уч.: д-ки Люце, Ратмі-
нін, Андреев, Тіхонов, Взуковський, Летичев-
го 7½, г. в. 9-го, остання гастроль **В. В.**
го, в 5-й раз з повн. нов. обстав.—**ВАЛЬКИ-**
гунд—Орішкевич. 11-го, перша гастроль **Г. Г. А. Банланов**. 13-го перша гастроль **А. Герман**—А. П. Боначич. 14-го, в 6-й раз
5-го, 2-га гастроль **А. П. Боначич**—
го, 2-га гастроль **Г. А. Банланов**—
7-го, 3-ти гастроль **А. П. Боначич**—
3-ти гастроль **Г. А. Банланов**—
анов, Ленський—Ф. Г. Орішкевич. 19-го,
ДУБРОВСКІЙ. Дубровський—А. П. Боначич.
лощені спектаклі продаються з 10-ти г. ранку
театру.

та" у Київі.

Народного дому (колишн. т-ва Грамота.)

з цілого курса народних лекцій во-

їсторії, влаштованих Київською

та вірування. Перші

Початок о 7 годині ввечері. Перші 6 ря-

ди—15 к., 3 і 4-й ряди—10 к., 5 і 6-й

плати. Білети, платні й безплатні, вида-

показані малюнки чарівного ліхтаря. 701-2

ДЕПО

ументів і нот

РЖИШЕКА

ЕСЕНО

Хрестатину, № 41.

гд.—853—101

ка КІЕВСК. ГУБ. НА 1909 Г.

адрес-календарем г. Київа й губернії.

ДАРЬ, Ціна 1 р. 20 к.

(6 пальмтурках).

ститут статистичн. комітета (Київ, Інститутська,

книгарня: Оглобліна—Хрестатик 33, Іда-

—Хрестат. 41 в Прорізі 1; Розова—Фун-

Шеппе—Миколаївська, 9; Просвітченко—

сповісток **С. Д. СЕРГІЄНКО**—Хреста-

(Пасаж) кв. 40. 10-682-5

Од контори редакції газети "Рада".

Прохаемо тих передплатників, що не одержали з яких небудь причин листка з запитаннями до читачів "Ради", повідомити контору і тоді буде дослано ім той листок.

На роковини смерти Вол. Ан- тоновича.

Сьогодні на устах у кожного українця повинно бути одне ім'я—ім'я Володимира Антоновича. Вчора у нас була стаття про вагу і значення його діяльності й особи в історії українсько-
го відродження, про той рух, який він

відзначив своїм ім'ям. Рух той можна коротенько характеризувати як ново-

рот од пануючого стану до народу, як глибоко демократична спроба працювати на українському ґрунті від одного з заступників того громадського стану, що й досі живе серед нашої людності на Україні.

Живе відлюдками, живе остеронь од народного життя, народних потреб та інтересів. Живе чужим йому не тільки соціально, а й культурно та національно. Живе без того ґрунту під ногами, що дає тільки свідомість спільніх культурних і національних інтересів з народними масами. Живе наречіті без виразної сучасності і надійної будущини, бо не можуть мати будущини одірвані од народу стану, без міцної підвальнини в образі численних мас.

Але й для цього стану є спосіб придбати зміст для сучасності і мету для будущини. Це власне—пти отим самим шляхом, що проказав Антонович; це покласти інтереси народу—звичайно народу тутешнього, українського—в основу і своєї теоретичної програми, і практичної діяльності; це зв'язати свою долю з долею народних мас. Усякий інший шлях провадить до безодні занепаду і забуття.

Ми знаємо, що загал польського громадянства на Україні ставиться, як і колись, принаймні байдужно до культурних і національних потреб українського народу, що воно в масі не прикладає руці до того, щоб підняти цей народ до свідомості і людського життя. Але ми знаємо й те, що єсть поодинокі люди між поляками на Україні, які йдуть шляхом Антоновича, які його діяльність на користь українського народу взяли за зразок собі. І праця їхня тим більшого важить, що відбувається вона серед байдужості й наперекір більшості польського громадянства.

Побажаємо ж у цей день, щоб зростали ряди таких людей і щоб праця їхня знаходила все більше прихильників серед польського громадянства на Україні. Ім'я одного з перших працівників на цьому полі, Антоновича, може бути найкращим мостом між українським та польським народами, а його діяльність найпевнішим способом розв'язати українсько-польські відносини без кривиди для обох народів.

До шановних передплатників

"Рада".

"Рада"—поки що єдина щоденна українська часопись на Російській Україні. Найтрудніше діло—починати що-небудь, не маючи зразка, як таке ж саме діло робили інші. Запомогти у такій новій справі, як видання газети на українській мові, можуть усі ті, що спочувають цій справі. Тим то редакція "Ради" їй обертається до своїх передплатників з особливим запросним листком, прохачючи їх подати одповіді на запитання редакції, бо, певне, той, хто виписує газету, бажає її добра й розвитку.

I читачі нашої часописі, і письменники наші—це одна сем'я, з одною думкою: якими способами запомогти українському народові, щоб він вибрався з становища темноти на вищий ступінь освіти, бо й досі він по числу неписьменних займає у Російській державі найперше місце, а по числі письменних—саме останнє; і читачам і письменникам нашої газети одно найдорожче—поставити як найкраще едину поки що щоденну українську газету. Через те ми маємо певну надію, що усі передплатники "Ради" дадуть відповідь на розіслані їм листи, запакувавши їх у конверти й заславши до редакції по звісній їм адресі. Коли редакція знатиме бажання своїх передплатників, то вона буде почувати себе в тісному зв'язку з ними і докладе старання, щоб вгодити тому, чого вимагатиме од письменників весь гурт чи більшість читачів.

Одібрані од передплатників думки її замітки будуть помічені по категоріям їх і обговорюватимуться старанно на сторінках "Ради" ж як співробітниками редакції так і всіма читачами нашої газети, а це поможет тому ділу, яке всім нам дорого.